

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 140/13
v Luxemburgu 24. októbra 2013

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-616/11
T-Mobile Austria GmbH/Verein für Konsumenteninformation

Podľa generálneho advokáta Melchiora Watheleta členské štáty môžu vo všeobecnosti a bez ohľadu na rozdiely v jednotlivých platobných nástrojoch zakázať príjemcovi platby ukladať manipulačné poplatky

Tento zákaz sa môže vzťahovať aj na mobilných operátorov

Podľa smernice o platobných službách¹ môžu členské štáty zakázať alebo obmedziť prax ukladania poplatkov², ktorá spočíva v tom, že podniky prijímajúce platby vyžadujú od svojich platiacich zákazníkov poplatky za používanie daného platobného nástroja. Prostredníctvom tejto praxe má platiaci zákazník znášať náklady najmä za používanie kreditných alebo debetných kariet.

V Rakúsku je pre príjemcov platieb vo všeobecnosti a bez ohľadu na rozdiely v jednotlivých platobných nástrojoch zakázané ukladať manipulačné poplatky.

Spoločnosť T-Mobile Austria, jeden z mobilných operátorov v Rakúsku, pritom vo svojich všeobecných obchodných podmienkach účtuje manipulačné poplatky, ak zákazník platí faktúru prostredníctvom papierového alebo elektronického prevodného príkazu na úhradu. Ak si teda zákazník zvolí tarifu „Call Europe“ a používa ju, musí zaplatiť poplatok 3 eurá, ak sa rozhodne pre „ inú platbu ako platbu inkasom alebo debetnou kartou“, čo zahŕňa najmä platbu prostredníctvom papierového prevodného príkazu na úhradu alebo elektronického príkazu na úhradu („Telebanking“).

Rakúske spotrebiteľské združenie Verein für Konsumenteninformation považuje túto prax za odporujúcu všeobecnému zakazu poplatkov v Rakúsku. Podalo preto žalobu na rakúske súdy, ktorou sa domáhalo, aby sa spoločnosti T-Mobile Austria zakázalo po prvé uvádzať sporné ustanovenie v zmluvách, ktoré uzatvára so svojimi zákazníkmi, a po druhé dovoľávať sa tohto ustanovenia v existujúcich zmluvách. Keďže prvostupňový a odvolací súd jeho návrhom vyhovel, T-Mobile Austria sa obrátila na Oberster Gerichtshof (Najvyšší súd, Rakúsko).

Tento súd chce v prvom rade zistiť, či sa smernica a konkrétne možnosť zakázať poplatky, ktorú ponúka členským štátom, vzťahuje ako tvrdí T-Mobile Austria, len na poskytovateľov platobných služieb alebo aj na mobilných operátorov. Najvyšší súd chce ďalej zistiť, či prevod finančných prostriedkov predstavuje platobný nástroj v zmysle smernice, takže taký prevod bude patriť pod uvedenú možnosť. Tento súd sa napokon pýta, či je všeobecný zákaz poplatkov v Rakúsku v súlade so smernicou.

Generálny advokát Melchior Wathelet vo svojich návrhoch, ktoré dnes predniesol, v úvode zastáva názor, že **možnosť zakázať poplatky, ktorú členským štátom ponúka smernica, sa uplatňuje na zmluvný vzťah medzi mobilným operátorom ako príjemcom platby a jeho zákazníkom (spotrebiteľom) ako platiteľom.**

Ďalej uvádza, že **prevod finančných prostriedkov („credit transfer“) vykonaný buď prostredníctvom prevodného príkazu na úhradu vlastnoručne podpísaného platiteľom,**

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/64/ES z 13. novembra 2007 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a ktorou sa zrušuje smernica 97/5/ES (Ú. v. EÚ L 319, s. 1).

² Často známu pod anglickým názvom „surcharging“.

alebo elektronicky („Telebanking“), sa musí považovať za „platobný nástroj“ v zmysle smernice.

Generálny advokát napokon vyjadruje názor, že **smernica nebráni uplatňovaniu vnútroštátnych ustanovení, akým je dotknuté rakúske ustanovenie, ktoré vo všeobecnosti zakazujú príjemcovi ukladať poplatky bez ohľadu na jednotlivé platobné nástroje.**

Smernica totiž poskytuje členským štátom **široký priestor na voľnú úvahu** v súvislosti s rozhodnutím, či chcú využiť možnosť zakázať alebo obmedziť poplatky a akým spôsobom, aby podporili hospodársku súťaž, presadili používanie efektívnych platobných prostriedkov alebo predišli zneužívaniu poplatkov.

Najvyššiemu súdu síce prináleží, aby posúdil, či všeobecný zákaz poplatkov v Rakúsku dostatočne „berie do úvahy“ otázku všeobecného záujmu, ale **zdá sa, že rakúsky zákonodarca rešpektoval hranice voľnej úvahy.**

Generálny advokát v tejto súvislosti okrem iného uvádza,³ že prax ukladania poplatkov často viedla k **zneužívaniu poplatkov** niektorými obchodníkmi, konkrétne k ukladaniu neprimerane vysokých poplatkov v pomere k nákladom obchodníka na dokončenie transakcie, najmä v prípadoch, keď sa spotrebiteľ nemohol vyhnúť týmto dodatočným poplatkom, pretože nemohol využiť iný platobný nástroj. Okrem toho sa zdá,⁴ že poplatky sa ukladajú skôr preto, aby sa tým vytvoril zdroj dodatočných príjmov, a nie preto, aby sa od platiteľa získali skutočné náklady, ktoré poskytovateľ platobných služieb účtuje príjemcovi pri používaní platobného nástroja.

Práve s cieľom vyhnúť sa takémuto zneužívaniu a preto, že je nesmierne zložité s určitosťou zistiť vzťah medzi skutočnými a tvrdenými nákladmi, členským štátom sa v smernici poskytla možnosť jednoducho a úplne poplatky zakázať.⁵

Pokiaľ ide o podporu hospodárskej súťaže, generálny advokát Wathelet uvádza, že všeobecný zákaz poplatkov prispieva k **cenovej transparentnosti**, pretože bráni tomu, aby podnik vyžadoval od zákazníka v prípade použitia daného platobného nástroja konečnú cenu, ktorá je vyššia ako cena uvedená v jeho ponuke a ktorú zákazník porovnáva s ostatnými cenovými ponukami.

Podľa generálneho advokáta netreba zabúdať na to, že smernica, ako aj rakúske právo umožňujú spoločnosti T-Mobile Austria, aby svojim zákazníkom ponúkala zľavy s cieľom podporiť ich v používaní platobných nástrojov, ktoré sú z jej pohľadu efektívnejšie.

Generálny advokát ďalej zastáva názor, že **netreba vyhovieť návrhu spoločnosti T-Mobile Austria na obmedzenie časových účinkov rozsudku, ktorý Súdny dvor v tejto veci prijme**, pokiaľ Súdny dvor dospeje k záveru, že prevod sa má považovať za jeden z platobných nástrojov v zmysle smernice a smernica nebráni všeobecnému zakazu poplatkov. Podmienky pre toto obmedzenie totiž nie sú splnené. T-Mobile Austria predovšetkým nepredložila informácie, ktoré by Súdnemu dvoru umožnili posúdiť, či jej skutočne hrozia vážne ekonomické dôsledky v prípade, že Súdny dvor by k takému záveru dospel.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie veci, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec

³ Podľa nedávneho „posúdenia vplyvu“ z 24. júla 2013, ktoré tvorí prílohu k návrhu Komisie na prijatie novej smernice o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa má smernica 2007/64 zrušiť. Podľa tohto posúdenia vplyvu 14 členských štátov poplatky úplne zakázalo, zatiaľ čo 12 členských štátov ich povoľuje a jeden členský štát, Dánske kráľovstvo, ich zakazuje len v súvislosti s používaním debetných kariet.

⁴ Podľa toho istého posúdenia vplyvu.

⁵ Generálny advokát však uvádza, že návrh na zmenu smernice citovaný v poznámke pod čiarou 3, však predpokladá okrem iného zrušenie tejto možnosti.

v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499